

17. Konungen och trollkvinnan.

Öb, Svenssons saml. 6, 55; även Brage, årsskrift VII, 81. Uppt. A. P. Svensson.¹

1. Konungen bort till en trollkona
drog,
— vi vävom den väven tillsammans —
men inte han grät, men inte han log.
— allt går efter Guds vilja —
2. Trollkonan drog på sig en silkes-
kjol,
men tolv alnar lin hon åt sig tog.
3. Konungen in till trollkonan går,
och trollkonan framföre konungen står.
4. Och konungen skådar trollkonan
an:
»Du är ej dess värre än mången ann.»
5. Konungen tar fram sin silverskål:
»Behagar skön jungfrun dricka härutå?»
6. Och konungen fylld bågarn med
rödaste vin:
»Du drick nu mig till med så gladeligt
sinn!»
7. »Månde det är gott att dricka
därur?
Jag bliver väl fånge i konungens bur.»
8. Och konungen klappar på röd-
blommig kind:
»Jag önskar du vore allra kärestan min.»
9. »Konungens smek är ej gott för-
sann.
Ej vill jag en konung ha till man.»
10. Konungen han frågte av jung-
frunen så:
»Månde min drottning leva än ett år?»
11. »Din drottning i år skall havande
gå,
två söner skall hon föda åt dig i år.
12. Du själver, o konung, i sotesäng
stå,
din drottning dig tager riket ifrån.
13. Din äldsta son skall bli konung
i land,
din yngsta son skall bli köpmans hand.»
14. Konungen talar till jungfrunen
vred,
jungfrunen konungen med ögonen ned.
15. Konungen klappar på bolstrå-
na blå:
»Lyster det jungfrun att vila häruppå?»
16. »Nog sängen är lång, nog sän-
gen är bred,
men uti den sängen är döden med.
17. Ej lyster mig vila på konungens
arm,
ty mig skulle hända en storer harm.»
18. Konungen talar till jungfrunen
vred,
jungfrunen konungen med ögonen ned.

¹ Muntl. eft. en österbottnisk vedhuggare Selin, som lärt visan av sin mor, född i norra »Sverjet». Gubben hade glömt början och slutet av visan. *Anm. av uppt.*

19. Och konungen klappar på röd-
blommig kind:
»Jag önskar du vore allra käre-
stan min.»
20. Konungen frågte jungfrun så:
»Hur många svenner framför mig stå?»
21. »Fem stycken svenner framför
dig stå,
men ingen dig tjänar med trohet och
nit.»
22. Konungen frågte jungfrun så:
»Hur många hästar stå i mitt stall?»
23. »Jo, tio par hästar stå i ditt
stall,
en av dem skall draga dig uppå fall.»
24. Konungen tar fram sin silver-
skål:
- »Behagar skön jungfrun dricka här-
utåv?»
25. »Ej lyster mig mjöd, ej lyster
mig vin,
jag vill endast tala sanning åt dig.»
26. »Konungen han frågte av jung-
frun då:
«Hur många skall följa mig till kyrko-
gård?»
27. »Din häst och din hund och en
svärman försann,
de andra ej bry sig det bittersta grann.»
28. Den kungen han dog uti sote-
säng,
— vi vävom den väven tillsammans —
och jungfrun så brände de uppå bål.
— allt går efter Guds vilja —
-